

der kunde findes Former, der gav Adgang til Dispensation fra denne Bestemmelse.

I § 7 kunde jeg ønske nærmere betegnet, hvad der forstaaes ved „Medhjælperen“, idet jeg gaar ud fra, at der kun er tænkt paa saadanne, som kommer i direkte Forbindelse med Gæsterne. — De i § 8, sidste Stykke, nævnte Hjem bør selvfølgelig gøres saa hyggelige som muligt; men jeg har intet imod, at der gives Dispensation, naar man er sikret mod en Omgaaelse af Loven. — Den Adskillelse, som i § 11 foreslaas mellem Gæstgiverilokaler og Butikker, bør gælde ogsaa for de Gæstgiverier, der ikke forhandler stærke Drikke, saaledes at der ikke bliver noget Skel paa dette Omraade. — Det forekommer mig, at sidste Stykke i § 23 er farligt. Det muliggør, at en Kommune kan sætte sig fuldstændig imod de Tilladelser, som § 1 omtaler, og dette er formentlig ikke Hensigten. Der maa fremskaffes Garantier mod Vilkaarlighed. For flere Bestemmers Vedkommende gælder Beslutningerne først, naar Stadfæstelse finder Sted af Ministeren, f. Eks. gennem Vedtægterne. Det maa formentlig være muligt at finde lignende Garantier ogsaa paa dette Omraade.

Bestemmelsen i 2det Stykke af § 24 er jeg bestemt Modstander af. Det er formentlig Frygten for, at de stærke Drikkes Nærværelse skal give Anledning til Drikkeri, der har dikteret denne Bestemmelse. Faren herfor synes jeg ikke er saa stor nu, da baade Arbejdsgivere og Arbejdere er interesserede i, at saadant Drikkeri ikke finder Sted, og har vist, at der paa Arbejdspladser er sket en stor Forandring. Denne Bestemmelse bærer imidlertid Klasselovspræget. Mødens den Arbejder, der til sin Frokost ønsker svagt Øl, kan faa det i Marketenderiet eller, dersom saadant ikke findes, gennem den Forhandler, der daglig bringer Drikkevarerne til Arbejdsstedet, skal den Arbejder, som ønsker en Bajer til sin Mad, selv medbringe den, ofte maaske en lang Vej. Paa Arbejdspladserne maa der være lige Ret for alle. Lovgivningens Ret til at diktere Arbejderen, hvad han maa nyde til sin Mad, kan jeg ikke anerkende.

For de handlendes Vedkommende foreslaas en fuldstændig Ændring i det hidtil gældende Princip, idet man i § 27 sidestiller dem med Beværtere. Jeg synes ikke, der er Anledning til at aabne Udsigt til, at de samme Kampe, som hidtil har fundet Sted, naar en Kro blev solgt, iværksættes, hver Gang en Købmandsfor-

retning skifter Ejer. Jeg havde derfor helst set, at man var blevet staaende ved Bestemmelserne i den gældende Lov, der dog giver Kommunalbestyrelsen nogen Ret ogsaa i saa Henseende. For Kommuneafstemninger paa dette Omraade gælder det samme, som jeg har anført om Kommuneafstemninger i Almindelighed. Under alle Omstændigheder maa der tages Afstand fra de Forslag, som gaar ud paa, at Sogneraadene i tilstødende Kommuner skal høres. De Konflikter mellem Nabokommuner, som konkurrerer med hinanden, der her aabnes Udsigt til, kan blive utallige og bør undgaas. Angaaende Vinhandelen synes Forslaget at forudsætte, at enhver, der handler med stærke Drikke, skal have Bevilling. Vil det sige, at den Ret, som et Grossererborgerskab giver til at forhandle Vin en gros, bortfalder? I saa Fald vil 5 Aars Bestemmelsen være urimelig, da det vil være umuligt for f. Eks. en Importør at tilrettelægge en Forretning under en Risikotilstand af et saa kort Aaremaal. I det hele taget vil en Aaremaalsbestemmelse vanskeliggøre Vinhandelen, idet en Vinhandler maa lagre mange af sine Vine i flere Aar, inden han kan falbyde dem. Ogsaa for de her i Landet fremstillede Fabrikater, f. Eks. Punch, Cherry Brandy og andre Likører, fordres en længere Fabrikationstid og Lagringstid.

§ 28, Chokoladeparagraffen, er efter min Mening en pudsig Paragraf. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg maa give Mindretallet i Kommissionen Medhold i dets Betragtning, og jeg kan slutte mig til Mindretallets Indstilling. — Ifølge Lovforslagets § 30 kan der hverves Tilladelse til at beholde Gæster siddende indtil 2 Timer efter ordinær Lukketid. Det er mig ikke klart, om dette kan udstrækkes ud over Kl. 1. Ifølge § 29 skal Beværtninger holdes lukkede fra Kl. 1 Nat til Kl. 5 Morgen, men da Bestemmelsen i § 30 gaar ud paa, at Gæster maa blive siddende efter Lukketid, gaar jeg ud fra, at det ikke vil være udelukket i saadanne Tilfælde at have Gæster efter Kl. 1 Nat. Jeg vil dog gerne vide, om denne Tilladelse kan gælde ud over Kl. 1 Nat.

Lovforslagets § 36, sidste Punktum, bør ændres saaledes, at Ordene „eller nogen af Betjeningen“ udgaar. Det Tilfælde kunde tænkes, at en Tjener til Punkt og Prikke passer sin Gerning, men at han i sin Fritid viser sig beruset, uden at Værten har Anelse derom. Det vilde